

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำกรกฎาคม 2568

บทใหม่ของการค้าสินค้าโภคภัณฑ์: อินโดนีเซียและสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย บรรลุความตกลงเขตการค้าเสรี เพื่อส่งเสริมการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ มะพร้าวแห้ง กาแฟ ยางธรรมชาติ และโกโก้

เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2568 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศความสำเร็จในการสรุปผลการเจรจาทางเนื้อหาสาระของความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างอินโดนีเซียกับสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย (Indonesia-Eurasian Economic Union Free Trade Agreement: I-EAEU FTA) อย่างเป็นทางการ ซึ่งนับเป็นก้าวยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการขยายความร่วมมือทางการค้าในระดับทวีป โดยมีการแถลงร่วมระหว่าง นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจอินโดนีเซีย และนาย Andrey Slepnev รัฐมนตรีการค้าของ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจยูเรเชีย ณ เวทีเศรษฐกิจนานาชาติเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก (St. Petersburg International Economic Forum: SPIEF 2025) เมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก สหพันธรัฐรัสเซีย

ความตกลงดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากการหารือทวิภาคีระหว่างประธานาธิบดี Prabowo Subianto แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประธานาธิบดี Vladimir Putin แห่งสหพันธรัฐรัสเซีย เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2568 ณ พระราชวังคอนสแตนตินอฟสกี โดยประธานาธิบดี Prabowo กล่าวตอบรับความตกลงนี้ในฐานะก้าวสำคัญของอินโดนีเซียในการเสริมสร้างบทบาทด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับภูมิภาคยูเรเชีย ภายใต้กรอบความตกลงดังกล่าวจะมีบทบาทสำคัญในการขยายตลาดส่งออกของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ภาคเกษตรและพืชไร่เชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ น้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และผลิตภัณฑ์แปรรูป เนื้อมะพร้าวแห้ง (copra) กาแฟ ยางธรรมชาติ และโกโก้ ในขณะเดียวกัน อินโดนีเซียจะนำเข้าสินค้าเชิงยุทธศาสตร์จากประเทศสมาชิก EAEU อาทิ ข้าวสาลี ฟอสเฟต ถ่านหิน วัตถุดิบปุ๋ยเคมี และโลหะกึ่งสำเร็จรูป ซึ่งจะส่งเสริมความสมดุลทางการค้าและความมั่นคงด้านอุปทาน วัตถุดิบอุตสาหกรรมของประเทศ

ด้วยจำนวนประชากรรวมของกลุ่มประเทศมากกว่า 460 ล้านคน ความตกลงเขตการค้าเสรี I-EAEU FTA คาดว่าจะเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างสองประเทศ (Two-way trade) สนับสนุนโครงสร้างระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และขยายศักยภาพการเข้าถึงตลาดของสินค้าโภคภัณฑ์อินโดนีเซียในภูมิภาคยุโรปตะวันออกและเอเชียกลาง นาย Airlangga ได้แสดงความชื่นชมต่อคณะเจรจาจากทุกฝ่ายที่สามารถสรุปผลการเจรจาได้อย่างครอบคลุม โดยกล่าวว่า กระบวนการด้านเทคนิคและกฎหมายทั้งหมดจะสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อให้สามารถลงนามข้อตกลงอย่างเป็นทางการภายในปีนี้ ด้านนาย Andrey ได้ยืนยันเจตจำนงในการเร่งรัดขั้นตอนการสรุปผล โดยระบุว่า ความตกลงนี้มีความสำคัญต่อการยกระดับความร่วมมือทางการค้าในเชิงสมัยใหม่ คณะกรรมาธิการยูเรเชียพร้อมที่จะลงนามภายในปีนี้ และจะเร่งดำเนินการกระบวนการด้านเทคนิคที่เหลือให้แล้วเสร็จ

ความตกลง I-EAEU FTA ถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์รัฐบาลอินโดนีเซียในการกระจายตลาดส่งออกไปยังภูมิภาคนอกเหนือจากตลาดหลัก (Non-traditional markets) โดยภูมิภาคยูเรเชียได้รับการประเมินว่ามีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.4 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ทั้งนี้ จากการศึกษาความเป็นไปได้ร่วม (Joint Feasibility Study) พบว่า ความตกลงดังกล่าวจะส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการขยายตัวของทางการส่งออกอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 (มกราคม-มีนาคม) มูลค่าการค้าระหว่างอินโดนีเซียกับ EAEU อยู่ที่ 1.57 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.63 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ขณะเดียวกัน อินโดนีเซียยังได้เปิดรับการลงทุนจากประเทศสมาชิก EAEU โดยเน้นไปที่ภาคการแปรรูปผลผลิตการเกษตร โลจิสติกส์ การทำเหมืองแร่ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยในปี 2567 มูลค่าการลงทุนจาก EAEU อยู่ที่ 273.7 ล้านเหรียญสหรัฐ และยังคงมีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ด้วยการบังคับใช้ความตกลง I-EAEU FTA จะช่วยให้อินโดนีเซียไม่เพียงแต่เสริมสร้างสถานะในฐานะประเทศผู้ส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์หลักเท่านั้น หากแต่ยังยกระดับบทบาทของประเทศให้เป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ (Logistics hub) แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ประเทศสมาชิก EAEU สามารถใช้อินโดนีเซียเป็นประตูสู่ตลาดและแหล่งลงทุนในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา: Agricom วันที่ 1 กรกฎาคม 2568

ผลผลิตข้าวอินโดนีเซียครึ่งปีแรก 2568 ขยายตัวต่อเนื่อง เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.09

การผลิตข้าวของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (BPS) ประเมินว่า ผลผลิตข้าวในช่วงเวลาดังกล่าวจะอยู่ที่ประมาณ 24.97 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.09 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ซึ่งมีปริมาณ 21.88 ล้านตัน การเพิ่มขึ้นของผลผลิตดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูก และประสิทธิภาพการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า นาง Pudji Ismartini รองหัวหน้าฝ่ายสถิติการกระจายสินค้าและบริการของ BPS เปิดเผยว่า ศักยภาพในการผลิตข้าวในปีนี้ได้ได้รับแรงหนุนจากสภาพการเพาะปลูกที่เอื้ออำนวยตลอดฤดูกาลผลิต แม้จะมีความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝนในบางพื้นที่ก็ตาม

จากข้อมูลการคาดการณ์ ผลผลิตข้าวเปลือก (GKG) ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 14.03 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.72 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.94 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่วนผลผลิตข้าวเปลือกสะสมตั้งแต่เดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ 43.34 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.11 จากปีที่ผ่านมา แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนถึงการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกต่อเนื่อง โดยคาดว่าพื้นที่เพาะปลูกในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคมจะอยู่ที่ 2.77 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้น 0.32 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 13.05 ขณะที่พื้นที่สะสมตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นเดือนสิงหาคมคาดว่าจะอยู่ที่ 8.24 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้น 0.96 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 13.22 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ BPS ยังระบุว่า แหล่งผลิตข้าวหลักยังคงกระจายอยู่ในหลายภูมิภาคทั่วประเทศ โดยในเกาะชวา แหล่งผลิตที่สำคัญได้แก่ จ.ชวาตะวันตก (เขต Indramayu เขต Karawang เขต Cianjur) จ.ชวากลาง (เขต Grobogan เขต Sragen เขต Pati) และจ.ชวาระวันออก (เขต Bojonegoro เขต Lamongan เขต Ngawi) ส่วนในพื้นที่นอกเกาะชวา จังหวัดที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนผลผลิตในระดับชาติ ได้แก่ จ.สุมาตราเหนือ จ.สุมาตราตะวันตก จ.สุมาตราใต้ จ.ลัมปุง จ.สุลาเวสีใต้ จ.สุลาเวสีกลาง จ.กาลิมันตันใต้ จ.นูซาเต็งการาตะวันตก และ จ.นูซาเต็งการาตะวันออก

ในด้านเศรษฐกิจเกษตรกร สำนักงาน BPS รายงานว่า ดัชนีอัตราแลกเปลี่ยนของเกษตรกร (Farmer's Terms of Trade Index: NTP) ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยในเดือนมิถุนายน 2568 NTP อยู่ที่ระดับ 121.72 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.47 เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ปัจจัยหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาที่ได้รับ (Price Index Received by Farmers: It) ร้อยละ 0.70 ซึ่งสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาของเกษตรกรจ่าย (Price Index Paid by Farmers: Ib) อยู่ที่ร้อยละ 0.23 สะท้อนถึงการปรับตัวดีขึ้นของความสามารถในการซื้อของเกษตรกร อันเป็นสัญญาณเชิงบวกต่อเสถียรภาพของภาคการเกษตร

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า ความสำเร็จดังกล่าวเป็นผลมาจากนโยบายเชิงรุกที่รัฐบาลดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การเพิ่มปริมาณการจัดสรรปุ๋ยที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐ การให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักรกลและเครื่องมือการเกษตร (Agricultural machinery and equipment: Alsintan) การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน ตลอดจนการสนับสนุนในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ สมว. Amran ระบุว่า ความมั่นคงด้านอาหารถือเป็นเสาหลักของอินโดนีเซีย ตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ทุกภาคส่วนจำเป็นต้องทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต เสริมสร้างคลังสำรองอาหารของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร กระทรวงเกษตรฯ ยังคงมุ่งมั่นผ่านการดำเนินนโยบายเชิงรุก เช่น การเร่งรัดการเพาะปลูก การรักษาระดับปริมาณสำรองอาหาร และการสร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกภาคส่วน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืนในระดับชาติ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 1 กรกฎาคม 2568

รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศผ่อนปรนนำเข้าสินค้า 10 รายการ ควบคู่ปรับกฎเฟรนไชส์हनุนเศรษฐกิจ

เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2568 รัฐบาลอินโดนีเซียได้จัดแถลงข่าวภายใต้หัวข้อ “การยกเลิกกฎระเบียบด้านการนำเข้าและการอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ” ณ กระทรวงการค้า กรุงจาการ์ตา โดยมีนาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจ นาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า นาย Raja Juli Antoni รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป่าไม้ นาย Anggito Abimanyu รองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และนาย Faisol Riza รองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าร่วมแถลงข่าวดังกล่าว เพื่อชี้แจงรายละเอียดของ “มาตรการยกเลิกกฎระเบียบระยะที่หนึ่ง” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

นาย Airlangga เปิดเผยว่า มาตรการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก มุ่งเน้นการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจภายในประเทศ ควบคู่กับการเสริมสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะกับประเทศสมาชิกอาเซียน มาตรการดังกล่าวครอบคลุมนโยบายการผ่อนคลายนำเข้าสินค้ายุทธศาสตร์จำนวน 10 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 482 รายการ รหัสพิกัดศุลกากร (HS Code) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากป่านไม้ (441 รายการ) ปุ๋ยเคมีที่ได้รับเงินอุดหนุน (7 รายการ) วัตถุดิบพลาสติก (1 รายการ) สารให้ความหวานอย่างชาคารินและไซคลาเมต รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างอื่นที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบ (2 รายการ) เชื้อเพลิงบางประเภท (9 รายการ) สารเคมีเฉพาะ (2 รายการ) ไข่มุก (4 รายการ) ผักอาหาร (2 รายการ) รองเท้าหลากหลายประเภท (6 รายการ) และรถจักรยานสองล้อและสามล้อ (4 รายการ)

นโยบายดังกล่าวยังมีเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ เพื่อรักษาอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ได้มีการยกเลิกกฎกระทรวงการค้า หมายเลข 36 ปี 2023 และหมายเลข 8 ปี 2024 ซึ่งเป็นข้อบังคับหลักว่าด้วยนโยบายการบริหารจัดการนำเข้า และจะมีการจัดทำกฎกระทรวงการค้าใหม่จำนวน 9 ฉบับ โดยกำหนดให้มีผลบังคับใช้ภายใน 60 วัน หรือภายในสิ้นเดือนสิงหาคม 2568 นาย Airlangga ยืนยันว่า รัฐบาลจะใช้มาตรการด้านภาษีเพื่อคัดกรองสินค้านำเข้าที่ก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ พร้อมเน้นย้ำว่า การยกเลิกกฎระเบียบในครั้งนี้เป็นเพียงมาตรการระยะแรกเท่านั้น ในอนาคตจะมีนโยบายอื่น ๆ ตามมาเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการเติบโตมากยิ่งขึ้น

รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศผ่อนปรนนำเข้าสินค้า 10 รายการ ควบคู่ปรับกฎแพรมไซส์หนุนเศรษฐกิจ

ด้านนาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า ระบุว่า มาตรการดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการประสานงานระดับรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2568 โดยระเบียบใหม่ สินค้าบางประเภทจะไม่ต้องขอหนังสืออนุญาตนำเข้า (PI) และข้อกำหนดทางเทคนิคจากกระทรวงอุตสาหกรรมอีกต่อไป สำหรับสินค้าเฉพาะบางประเภท เช่น ถาดอาหาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอาหารกลางวันฟรี (MBG) จะได้รับการยกเว้นข้อจำกัดการนำเข้า เพื่อให้การกระจายสินค้าสำหรับโครงการดำเนินไปอย่างราบรื่น ขณะที่ วัตถุดิบที่จำเป็นต่อภาคอุตสาหกรรม เช่น ปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุน เชื้อเพลิง และพลาสติก ก็ได้รับการยกเว้นข้อจำกัดในลักษณะเดียวกัน ในส่วนของสินค้าประเภทสารให้ความหวาน เช่น ซัคคารินและไซคลาเมต สารเคมีบางประเภท และไข่มุก จะสามารถนำเข้าโดยใช้เพียงรายงานผลการตรวจสอบจากบริษัทผู้ตรวจสอบ (LS) โดยไม่จำเป็นต้องยื่นขอหนังสืออนุญาตนำเข้า ขณะเดียวกัน รองเท้า โดยเฉพาะรองเท้ากีฬา ซึ่งไม่มีการผลิตภายในประเทศ รวมถึงรถยนต์สองล้อและสามล้อจะอยู่ภายใต้ข้อกำหนดเดียวกัน เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในประเทศมีศักยภาพในการผลิตและมีแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มขึ้น

สำหรับผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ ยังคงต้องมีการยื่นหนังสือรับรองการนำเข้าจากกระทรวงป่าไม้ โดยรัฐมนตรีว่าการค้าระบุว่า ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ที่ได้รับการผ่อนคลายนำเข้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไม้ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม นอกจากมาตรการด้านการนำเข้าแล้ว รัฐบาลยังได้ออกกฎกระทรวงการค้า หมายเลข 25 ปี 2025 เพื่อเร่งกระบวนการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนแพรมไซส์ (STPW) โดยระบุว่า หากยังไม่มีการออกเอกสารภายในระยะเวลา 5 วันทำการ ผู้ประกอบการสามารถใช้ใบรับคำร้องในการดำเนินธุรกิจได้ทันที นอกจากนี้ ได้มีการยกเลิกกฎกระทรวงการค้า จำนวน 4 ฉบับที่ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกับระเบียบในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ กฎกระทรวง หมายเลข 36 ปี 2007 หมายเลข 22 ปี 2006 ซึ่งต่อมาได้ถูกแก้ไขโดยหมายเลข 6 ปี 2019 หมายเลข 25 ปี 2020 และหมายเลข 4 ปี 2023 โดยได้ออกกฎกระทรวงการค้า หมายเลข 26 ปี 2025 เพื่อใช้ทดแทน โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น เพื่อลดความไม่แน่นอนในการดำเนินธุรกิจ

ในขณะเดียวกัน นาย Anggito Abimanyu รองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า ยืนยันว่า กระทรวงการค้ากำลังให้การสนับสนุนนโยบายการยกเลิกกฎระเบียบดังกล่าว โดยจะดำเนินการผ่านกรมศุลกากรและสรรพสามิต เพื่อให้การกำกับดูแลการนำเข้าสินค้าเกิดความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นผ่านระบบ CEISA (Customs-Excise Information System and Automation) พร้อมทั้งจะประสานงานในการเร่งรัดขั้นตอนการขนถ่ายสินค้า ณ ท่าเรือ เพื่อลดความล่าช้าและหลีกเลี่ยงปัญหาการตกค้างของสินค้า ซึ่งเป็นสาเหตุของต้นทุนทางเศรษฐกิจที่ไม่จำเป็น

ที่มา: Kompas วันที่ 1 กรกฎาคม 2568

สมว. Amran แลงผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าของกระทรวงเกษตรฯ ต่อคณะกรรมการที่ 4 สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ชี้แจงผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าจากการดำเนินโครงการยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรฯ ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 ต่อคณะกรรมการที่ 4 สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย ในการประชุมร่วมอย่างเป็นทางการซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา สมว. Amran ได้เน้นย้ำว่า ภาคเกษตรกรรมยังคงมีบทบาทเป็นเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก แรงกดดันจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ตลอดจนวิกฤตความมั่นคงทางอาหาร โดยชี้ให้เห็นว่าภาคเกษตรกรรมเป็นกลไกหลักที่สามารถรองรับผลกระทบจากสงคราม การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ และความผันผวนในระดับโลกได้อย่างมั่นคงและยืดหยุ่น

ในด้านการผลิตและการบริหารจัดการสำรองอาหาร สมว. Amran ระบุว่า จนถึงเดือนมิถุนายน 2568 การจัดซื้อข้าวจากเกษตรกรโดย Bulog มีปริมาณสะสมรวมทั้งสิ้น 2.6 ล้านตัน สะท้อนถึงขีดความสามารถของระบบโลจิสติกส์ในการดูดซับผลผลิตภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) คาดการณ์ว่า ปริมาณการผลิตข้าวในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 จะอยู่ที่ระดับ 24.97 ล้านตัน ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ของภูมิภาคอาเซียน ในขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรของสหรัฐอเมริกา (USDA) คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวอินโดนีเซียตลอดทั้งปี 2568 จะสูงถึง 34.6 ล้านตัน และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้นแตะระดับ 35.6 ล้านตัน สมว. Amran เน้นย้ำว่า ผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวเกิดจากการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะการสนับสนุนจากคณะกรรมการที่ 4 และนโยบายที่ชัดเจนของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรมในฐานะเครื่องยนต์หลักของเศรษฐกิจ

ในด้านการบริหารงบประมาณ สมว. Amran รายงานว่า จากวงเงินงบประมาณรวม 29.37 ล้านล้านรูเปียห์ กระทรวงเกษตรฯ สามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ในสัดส่วนร้อยละ 29.02 ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2568 และหากนับรวมงบประมาณที่ถูกกั้นไว้บางส่วน จะมีอัตราการเบิกจ่ายรวมสูงถึงร้อยละ 40.15 ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ จะเร่งรัดการดำเนินโครงการในช่วงครึ่งหลังของปีงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับโครงการเร่งรัดการสำรวจและออกแบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่เพาะปลูก (Survey, Investigation, and Design: SID) การก่อสร้างระบบปรับปรุงพื้นที่เกษตรกรรม และการพัฒนาแปลงนาข้าวใหม่ ตลอดจนการจัดซื้อองค์ประกอบที่มีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ อาทิ เมล็ดพันธุ์ และเครื่องจักรกลการเกษตร (Alsintan)

นอกจากนี้ สมว. Amran ได้แจกแจงผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของโครงการยุทธศาสตร์ภาคเกษตร ประจำปี 2568 ณ วันที่ 30 มิถุนายน โดยมีอัตราการดำเนินงานในพื้นที่เพาะปลูกข้าว ร้อยละ 33.92 พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพด ร้อยละ 37.33 อัตราการจ่ายเงินจูงใจสำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 59.63 การดำเนินโครงการอาชีพศึกษาด้านเกษตรกรรม ร้อยละ 97.20 การจัดสรรปุ๋ยเคมีภายใต้โครงการอุดหนุนของภาครัฐ ร้อยละ 38.84 การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ร้อยละ 50 การผลิตเมล็ดพันธุ์ปศุสัตว์คุณภาพสูง ร้อยละ 31.40 การให้บริการด้านสาธารณสุขสัตว์ ร้อยละ 40.75 และการฝึกอบรมด้านเกษตรกรรม ร้อยละ 40.28

ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่เพาะปลูกครอบคลุมพื้นที่ 59,950 เฮกตาร์ แปลงนาข้าวใหม่จำนวน 11,750 เฮกตาร์ การพัฒนาแหล่งเพาะปลูกมะพร้าวพื้นที่ 400 เฮกตาร์ และการกระจายพันธุ์ปศุสัตว์คุณภาพสูงจำนวนทั้งสิ้น 468,000 หน่วย ทั้งนี้ สมว. Amran เน้นย้ำว่า กระทรวงเกษตรฯ จะเร่งดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของโครงการยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เพื่อสนับสนุนแผนการดำเนินงานของรัฐบาลประจำปี 2568 ภายใต้กรอบแนวคิด "การเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและยั่งยืน" โดยชี้ว่า ความร่วมมือระหว่างรัฐบาล สภาผู้แทนราษฎร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคการเกษตร ถือเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างระบบอาหารที่เข้มแข็ง ยั่งยืน และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของเกษตรกรอย่างแท้จริง

ที่มา: rakyatsulsel.fajar.co.id วันที่ 3 กรกฎาคม 2568

KKP พลิกดันการขยายตลาดส่งออกสินค้าประมงสู่ เวียดนาม เกาหลีใต้ และแคนาดา

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ประสบผลสำเร็จในการเพิ่มจำนวนหมายเลขรับรองการส่งออก (Approval Number) สำหรับหน่วยแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง (Fish Processing Units: UPI) ที่มีคุณสมบัติในการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม เกาหลีใต้ และแคนาดา โดยมีจำนวนหน่วย UPI ที่ได้รับการอนุมัติเพิ่มเติม จำนวน 20 แห่ง สำหรับตลาดเวียดนาม 8 แห่งสำหรับตลาดเกาหลีใต้ และอีก 6 แห่งสำหรับตลาดแคนาดา ความสำเร็จดังกล่าวสะท้อนถึงพัฒนาการเชิงนโยบายภายใต้การนำของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ที่มุ่งเน้นการยกระดับกลยุทธ์การส่งออกผ่านการกระจายความหลากหลายของสินค้าและตลาดปลายทาง อันเป็นการส่งเสริมการเติบโตของมูลค่าการส่งออก และเสริมสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระดับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

การขยายจำนวน Approval Number ครั้งนี้เกิดขึ้นภายใต้กรอบข้อตกลงทวิภาคีว่าด้วยการยอมรับความเท่าเทียมของระบบควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง ระหว่าง KKP กับหน่วยงานกำกับดูแลด้านมาตรฐานคุณภาพของทั้งสามประเทศ ซึ่งส่งผลให้ ณ ปัจจุบัน อินโดนีเซียมีจำนวน UPI ที่ได้รับการรับรองให้สามารถส่งออกไปยังเวียดนามรวมทั้งสิ้น 611 แห่ง เกาหลีใต้ 667 แห่ง และแคนาดา 337 แห่ง ในด้านยุทธศาสตร์การขยายตลาดอย่างยั่งยืน นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์ประมง เปิดเผยว่า มาตรการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน ได้แก่ การเสริมสร้างความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ระบบการรับรองมาตรฐานคุณภาพในทุกะดับของห่วงโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ประมง ทั้งหมด 9 ประเภท ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานสากล มาตรการดังกล่าวดำเนินการควบคู่ไปกับการตรวจสอบและการติดตามระบบคุณภาพ การเพิ่มศักยภาพของห้องปฏิบัติการทดสอบ ตลอดจนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศด้านระบบมาตรฐานคุณภาพกับประเทศคู่ค้า

ทั้งนี้ สมว. Trenggono ได้เน้นย้ำอย่างต่อเนื่องถึงพันธกิจของกระทรวงกิจการฯ ในการกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์จากภาคการประมง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอินโดนีเซียในตลาดการค้าโลก และเสริมสร้างการยอมรับในระดับนานาชาติต่อผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทางทะเลและส่งเสริมความยั่งยืนของรายได้ในภาคการประมง

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 6 กรกฎาคม 2568

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยกระดับบริการสุขภาพสัตว์ด้วยระบบดิจิทัล เสริมสร้างธรรมาภิบาลและความมั่นคงด้านอาหาร

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยสำนักสัตวแพทย์ใหญ่เมืองวาเตส (BBV Wates) ยังคงมุ่งมั่นและผลักดันการยกระดับการให้บริการสาธารณะให้มีความรวดเร็ว โปร่งใส และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยหนึ่งในความริเริ่มสำคัญ คือ การเปิดตัวระบบบริการดิจิทัล ซึ่งมีบทบาทสนับสนุนการเฝ้าระวังและตอบสนองต่อโรคสัตว์ในเชิงรุกได้อย่างทันทั่วทั้ง อันถือเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้า และขับเคลื่อนความมั่นคงด้านอาหารระดับชาติ

ระบบดิจิทัลใหม่ดังกล่าวประกอบด้วยระบบ SiDARA (Laboratory Information and Analysis System) และระบบ SIAP-PAK (Animal Disease Information and Mapping System) ที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อรองรับการเข้าถึงข้อมูลผลการตรวจวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการในพื้นที่ต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์และเรียลไทม์ โดย Dr. Hendra Wibawa หัวหน้าสำนัก BBV Wates ระบุว่า ระบบดิจิทัลดังกล่าวช่วยให้การติดตามสถานการณ์สุขภาพสัตว์มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังยกระดับความพร้อมในการรับมือกับความเสี่ยงของการระบาดของโรคสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในโอกาสเดียวกัน นาย Mohammad Arief Cahyono หัวหน้าสำนักสื่อสารและบริการข้อมูล ได้กล่าวระหว่างพิธีเปิดการประชุม Public Consultation Forum เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2568 ว่า นวัตกรรมด้านดิจิทัลถือเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และเวทีดังกล่าวยังเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง BBV Wates กับประชาชนอย่างมีพลวัต ในครั้งนี้ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินอินโดนีเซีย จ. Yogyakarta ได้ให้การรับรองแนวทางการให้บริการดิจิทัลว่าเป็นหัวใจของการสร้างความโปร่งใสและยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารงานภาครัฐ โดยนาย Muhammad Rifki Taufikurrahman ผู้ช่วยด้านการตรวจสอบรายงาน เน้นย้ำว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการสาธารณะควรได้รับการกำหนดให้เป็นวาระสำคัญในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล พร้อมระบุว่า ข้อมูลควรสามารถเข้าถึงได้สะดวก ทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและดิจิทัล ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมปัจจุบัน

เวทีดังกล่าวยังเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมธรรมาภิบาลและความซื่อตรงในระบบบริการสาธารณะ โดย BBV Wates ได้เผยแพร่ผลการสำรวจการประเมินความซื่อตรง (SPI) ที่จัดทำโดย คณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (KPK) พร้อมทั้งได้มีการลงนามในปฏิญญาความโปร่งใส เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการบริหารงานด้วยความโปร่งใสและมีความเป็นมืออาชีพ นอกจากนี้ BBV Wates ยังได้นำเสนอผลการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน (SKM) ประจำปี 2568 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.775 จาก 4.00 จัดอยู่ในระดับ “ดีมาก” สะท้อนถึงระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานอย่างชัดเจน ในโอกาสเดียวกัน BBV Wates ได้มอบประกาศเกียรติคุณแก่พันธมิตรที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการให้บริการด้านสุขภาพสัตว์ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์เขต Trenggalek สำนักงานเกษตรและอาหารเขต Kulon Progo และบริษัท PT Dagsap Endura Eatore กระทรวงเกษตรฯ เน้นย้ำว่า การพัฒนาบริการสาธารณะด้านสุขภาพสัตว์ไม่อาจพึ่งพาเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากยังต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากทุกภาคส่วน เพื่อคุ้มครองเกษตรกรและเสริมสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารที่ยั่งยืนจากภาคปศุสัตว์

อินโดนีเซียเดินหน้าขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความมั่นคงอาหาร พัฒนาล้างสำรองน้ำตาลต่อจากข้าว

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ยกระดับยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงอาหาร ด้วยการขยายขอบเขตจากการบริหารจัดการ “คลังสำรองข้าว” (CBP) ไปสู่การพัฒนา “คลังสำรองน้ำตาล” (CGP) โดยมีรัฐวิสาหกิจด้านอาหารเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2568 ปริมาณข้าวในคลังสำรองภายใต้การบริหารของ Bulog อยู่ที่ 4.2 ล้านตัน ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจำนวน 16.5 ล้านล้านรูเปียห์ ผ่านกลไกการลงทุนภาครัฐ (Operator Investasi Pemerintah: OIP) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแทรกแซงตลาดได้อย่างทันก่วงที่ หากราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้น โดยในช่วงกลางปี 2568 รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสำคัญ 2 ประการ เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ได้แก่ (1) การระบายข้าวจำนวน 1.318 ล้านตัน ผ่านโครงการรักษาเสถียรภาพปริมาณและราคาสินค้าเกษตร (SPHP) และ (2) การแจกจ่ายข้าวช่วยเหลือแก่ครัวเรือนรายได้ต่ำจำนวน 18.3 ล้านครัวเรือน ครัวเรือนละ 20 กิโลกรัม สำหรับช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2568

แม้ว่ารัฐบาลจะสามารถควบคุมราคาข้าวได้ในระดับหนึ่ง แต่ราคาน้ำตาลบริโภคนั้นยังคงมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2568 ราคาน้ำตาลเฉลี่ยในระดับผู้บริโภคอยู่ที่ 18,337 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิงของรัฐบาลซึ่งอยู่ที่ 17,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม คิดเป็นส่วนต่างร้อยละ 4.78 ขณะเดียวกัน ปริมาณน้ำตาลในคลังสำรองของรัฐบาล (CGP) ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2568 มีเพียง 46,000 ตัน แบ่งเป็นของ Bulog จำนวน 6,000 ตัน และ ID Food อีก 40,000 ตัน ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศที่อยู่ในช่วง 230,000-250,000 ตัน ต่อเดือน เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเพิ่มปริมาณ CGP ควบคู่กับการสร้างเสถียรภาพด้านรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย โดยส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจผ่านเวทีเสวนาความร่วมมืออุตสาหกรรมน้ำตาลแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568

-มีต่อหน้าถัดไป-

อินโดนีเซียเดินหน้าขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความมั่นคงอาหาร พัฒนาคลังสำรองน้ำตาลต่อจากข้าว

สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) คาดการณ์ว่า ช่วงผลิตสูงสุดของฤดูหีบอ้อยประจำปี 2568 จะอยู่ในเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม โดยคาดว่าผลผลิตน้ำตาลบริโภคจะอยู่ที่ประมาณ 602,200 ตันในเดือนกรกฎาคม และ 615,400 ตันในเดือนสิงหาคม ก่อนจะปรับลดลงเหลือ 500,800 ตันในเดือนกันยายน เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านปริมาณและราคาน้ำตาล รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายให้รัฐวิสาหกิจในภาคอาหารดำเนินการรับซื้อน้ำตาลจากเกษตรกรในราคาขั้นต่ำที่โลกรัมละ 14,500 รูเปียห์ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณจำนวน 1.5 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อรองรับมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ รายงานจาก Food Outlook ประจำเดือนมิถุนายน 2568 โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดการณ์ว่า อินโดนีเซียจะมีผลผลิตน้ำตาลรวมทั้งสิ้นประมาณ 2.6 ล้านตันในปี 2568 แม้จะยังตามหลังประเทศไทยซึ่งมีผลผลิตอยู่ที่ประมาณ 10 ล้านตัน แต่อินโดนีเซียยังคงมีผลผลิตมากกว่าฟิลิปปินส์และเวียดนาม ซึ่งผลิตได้ 1.8 ล้านตัน และ 1.1 ล้านตัน ตามลำดับ

เพื่อรองรับความต้องการบริโภคน้ำตาลภายในประเทศ รัฐบาลได้เร่งรัดเป้าหมายการบรรลุ “ความพอเพียงด้านน้ำตาลบริโภค” จากเดิมภายในปี 2571 ให้เร็วขึ้นเป็นภายในปี 2569 และกำหนดเป้าหมายการบรรลุ “ความพอเพียงด้านน้ำตาลอุตสาหกรรม” จากเดิมภายในปี 2573 ให้เร็วขึ้นเป็นภายในปี 2570 หรือไม่เกินปี 2571 โดยรัฐบาลจะดำเนินมาตรการหลัก ได้แก่ การฟื้นฟูพื้นที่เพาะปลูกอ้อยจำนวน 500,000 เฮกตาร์ ภายใต้โครงการ “Bongkar Ratan” อย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลา 3 ปี ซึ่งคาดว่าจะช่วยเพิ่มผลผลิตอ้อยเฉลี่ยเป็น 15.5 ตันต่อเฮกตาร์ และเพิ่มอัตราน้ำตาล (Rendemen) จากร้อยละ 7.29 เป็นอย่างน้อยร้อยละ 7.65 นอกจากนี้ รัฐบาลยังส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกรผ่านโครงการสินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก (KUR) รูปแบบใหม่ ซึ่งเปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถขอวงเงินสินเชื่อได้สูงสุดถึง 500 ล้านรูเปียห์ โดยไม่รวมยอดหนี้สินสะสมเดิม ภายใต้อัตราดอกเบี้ยคงที่ร้อยละ 6 พร้อมทั้งจัดให้มีข้อตกลงการรับซื้อผลผลิตกับรัฐวิสาหกิจด้านอุตสาหกรรมน้ำตาล อาทิ บริษัท PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) หรือ SugarCo เพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านตลาดให้แก่เกษตรกรในระดับต้นน้ำ

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ ยังได้ขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาอ้อยพันธุ์ประสิทธิภาพสูง โดยเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2568 มีการรับรองอ้อยพันธุ์ใหม่ ได้แก่ พันธุ์ SGN 01 และพันธุ์ Panjalu 01 ซึ่งมีศักยภาพให้ผลผลิตมากกว่า 100-120 ตันต่อเฮกตาร์ และมีอัตราส่วน Rendemen สูงกว่า ร้อยละ 10 สำหรับพันธุ์ SGN 01 พัฒนาโดยบริษัท PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) ขณะที่ พันธุ์ Panjalu 01 เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นเขต Kediri สถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และหน่วยงานด้านการเพาะพันธุ์ของกระทรวงเกษตรฯ ทั้งนี้ แม้อินโดนีเซียจะมีอ้อยพันธุ์ที่ได้รับการรับรองมากกว่า 117 สายพันธุ์ แต่การนำมาใช้ในภาคปฏิบัติยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพันธุ์ Bululawang (BL) ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ยเพียง 70 ตันต่อเฮกตาร์ และมีค่าอัตรา Rendemen อยู่ที่ร้อยละ 7 ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายความพอเพียงด้านน้ำตาลอย่างยั่งยืน อินโดนีเซียจำเป็นต้องเพิ่มผลผลิตน้ำตาลอีกอย่างน้อย 900,000 ตันภายในปี 2569 และ 5.6 ล้านตันภายในปี 2571 เพื่อลดสัดส่วนการนำเข้าที่ยังคงสูงถึงร้อยละ 69 ของความต้องการบริโภครวมระดับประเทศซึ่งอยู่ที่ 8.1 ล้านตันต่อปี

ที่มา: Kompas วันที่ 10 กรกฎาคม 2568

สภายางพาราอินโดนีเซียขอรัฐบาล Prabowo เร่งฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพารา หลังเผชิญภาวะวิกฤต

นาย Uhendi เลขาธิการสภายางพาราอินโดนีเซีย (Dekarindo) เปิดเผยว่า อุตสาหกรรมยางพาราแห่งชาติของอินโดนีเซียกำลังเผชิญกับภาวะยากลำบาก และจำเป็นต้องได้รับความใส่ใจอย่างจริงจังจากภาครัฐ ท่ามกลางสถานการณ์การผลิตที่ลดลงจากปัจจัยหลายประการ เพื่อสะท้อนข้อกังวลดังกล่าว สภายางพาราอินโดนีเซียได้จัดทำหนังสือถึงประธานาธิบดี Prabowo Subianto เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 เพื่อแสดงข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาล รวมถึงขอความช่วยเหลือในการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพของสินค้าโภคภัณฑ์ยางพาราในประเทศ โดยเนื้อหาดังกล่าวมีสาระสำคัญเรียกร้องให้ภาครัฐดำเนินมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพของภาคการผลิต รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาและการเติบโตของอุตสาหกรรมยางพาราอย่างยั่งยืน

หนังสือที่จัดทำโดย Dekarindo มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนสถานการณ์ของสวนยางพาราในประเทศ ตลอดจนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม โดยจากข้อมูล "วิเคราะห์สมรรถนะการค้าสินค้ายางพารา ปี 2566" ของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ปริมาณการผลิตยางพาราของประเทศในปี 2566 อยู่ที่ประมาณ 3.19 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ 3.14 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ในปี 2567 ปริมาณการผลิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เหลือเพียง 2.26 ล้านตัน โดยมีปริมาณการส่งออก 1.66 ล้านตัน สร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศให้รัฐเป็นมูลค่ารวม 3.01 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 49 ล้านล้านรูเปียห์ โดยสินค้ายางพารายังคงเป็นสินค้าเกษตรที่สร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับสอง รองจากปาล์มน้ำมัน

นาย Aziz Pane ประธานสภายางพาราอินโดนีเซีย แสดงความกังวลต่อแผนของรัฐบาลในการแปลงพื้นที่สวนยางพาราเป็นสวนปาล์มน้ำมัน โดยระบุว่า แนวคิดดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตของประชาชนจำนวนมากที่ยังคงพึ่งพาอุตสาหกรรมยางพาราเป็นแหล่งรายได้หลัก พร้อมเน้นว่า สินค้ายางพารายังคงมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นแหล่งรายได้จากเงินตราต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ โดยปัจจุบัน พื้นที่สวนยางพาราทั่วประเทศครอบคลุมกว่า 3.15 ล้านเฮกตาร์ และอยู่ภายใต้การดูแลของเกษตรกรรายย่อยมากกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน ซึ่งเป็นแหล่งยังชีพของประชาชนกว่า 10 ล้านคน รวมถึงผู้ประกอบการผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ และพนักงานในหน่วยงานจัดการ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับเมือง

- มีต่อหน้าถัดไป -

สภายางพาราอินโดนีเซียออนรัฐบาล Prabowo เร่งฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพารา หลังเผชิญภาวะวิกฤต

นอกจากนี้ นาย Aziz เน้นย้ำว่า การดำเนินธุรกิจยางพาราในอินโดนีเซียกว่าร้อยละ 92 อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของเกษตรกรรายย่อยจาก 10 จังหวัดหลัก ซึ่งควรได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาสถานะของยางพาราในฐานะสินค้าโภคภัณฑ์หลักที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการส่งออกและการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ปริมาณการส่งออกยางพาราของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 12 และมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 47 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน อินโดนีเซียยังคงเป็นประเทศผู้ผลิตยางพารารายใหญ่อันดับสองของโลก รองจากประเทศไทย และมีบทบาทสำคัญในความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านยางพารา โดยเป็นสมาชิกของสภายางพาราไตรภาคีระหว่างประเทศ (ITRC) และสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC) ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันในส่งเสริมประสิทธิภาพการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของยางพารารวมทั้งรักษาเสถียรภาพของราคายางในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

การพัฒนายางพาราจะส่งผลให้การผลิตภายในประเทศขยายตัว อุตสาหกรรมต่อเนื่องได้รับการส่งเสริมให้เติบโตอย่างรวดเร็ว และสร้างประโยชน์ต่อรายได้จากเงินตราต่างประเทศ เศรษฐกิจระดับภูมิภาค ตลอดจนความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรยางพารา อย่างไรก็ตาม ในจ.กาลิมันตันกลาง ราคาน้ำยางดิบในช่วง 10 ที่ผ่านมาไม่เคยปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนหันไปเพาะปลูกพืชชนิดอื่นแทน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตของเกษตรกรที่หันไปปลูกพืชชนิดอื่น ส่งผลกระทบในเชิงลบต่ออุตสาหกรรมยางพาราในบางภูมิภาค เช่น จ.กาลิมันตันใต้และ จ.กาลิมันตันกลาง โดยจากข้อมูลของสมาคมบริษัทผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) พบว่า จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด 17 ราย มีอย่างน้อย 3 รายที่ได้ปิดกิจการลงแล้ว และอีก 3 รายได้หยุดดำเนินงานชั่วคราว โดยยังไม่มีประกาศปิดกิจการอย่างเป็นทางการ ซึ่งสะท้อนถึงแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นต่อภาคธุรกิจยางพารา แม้ยังไม่มีข้อมูลชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนแรงงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปิดกิจการ

ที่มา: Kompas, 9 กรกฎาคม 2025

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซียและ การเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสีเขียวอย่างยั่งยืน

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นในฐานะกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย รวมถึงมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสีเขียวในระดับโลก โดยนาย Arief Poyuono ประธานสมาคมเกษตรกรปาล์มน้ำมันพลาสมาแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Plasma Palm Oil Farmers Association) ระบุว่า อุตสาหกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็วจากแรงขับเคลื่อนของอุปสงค์ในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพแวดล้อมภายในประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนา การขยายตัวของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับมหภาค หากรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Prabowo Subianto มีเป้าหมายที่จะผลักดันอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสู่ระดับร้อยละ 8 การวางตำแหน่งอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มให้เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลักจึงมีความจำเป็น

ในเชิงเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มมีส่วนร่วมในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของอินโดนีเซีย ในอัตราระหว่าง ร้อยละ 4.5 - 12 และยังเป็นแหล่งจ้างงานขนาดใหญ่ โดยมีการจ้างงานให้แก่แรงงานจำนวนหลายสิบล้านคน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท ซึ่งเป็นเขตเพาะปลูกหลักของปาล์มน้ำมัน การเติบโตของอุตสาหกรรมจึงมีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก และลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมืองกับชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของภาคส่วนดังกล่าวในระยะยาว รัฐบาลอินโดนีเซียจึงควรสนับสนุนการจัดการศึกษาที่บูรณาการกับภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การจัดการสวนปาล์มในระดับต้นน้ำ (Upstream) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ในระดับปลายน้ำ (Downstream) ตลอดจนการกำกับดูแลแบบยั่งยืน (Sustainable palm oil governance) การบูรณาการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม รวมถึงส่งเสริมการผลิตที่มีความรับผิดชอบและยั่งยืนในระยะยาว

ดังนั้น ข้อเสนอของสมาคมเกษตรกรปาล์มน้ำมันพลาสมาในการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคมัธยมศึกษาด้านสวนปาล์มน้ำมัน ถือเป็นโครงการทางการศึกษาที่ออกแบบมาเพื่อผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practices) ด้านการเพาะปลูก การแปรรูป และการบริหารจัดการ โดยหลักสูตรจะครอบคลุมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เทคนิคการเก็บเกี่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และการจัดการผลพลอยได้อย่างเหมาะสม นักเรียนในโครงการจะได้รับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีในสถานศึกษา และภาคปฏิบัติผ่านการฝึกงานในสวนปาล์ม โรงงานแปรรูป และศูนย์วิจัย ทั้งนี้ การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคอุตสาหกรรม ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการจริงของภาคการผลิต อาทิ ความร่วมมือด้านวิจัย การบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญ และการสนับสนุนทุนฝึกงานภาคสนาม

ที่มา: rmol.id วันที่ 16 กรกฎาคม 2568

Malindo Feedmill ขยายตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปสู่ 4 ประเทศ สร้างรายได้กว่า 149,000 ดอลลาร์สหรัฐ

บริษัท PT Malindo Feedmill Tbk (MAIN) ยังคงดำเนินกลยุทธ์การขยายตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสัตว์ปีกไปยังต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนกรกฎาคม 2568 บริษัทฯ ได้ดำเนินการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยัง 4 ประเทศ ได้แก่ โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ รวมมูลค่าการส่งออกประมาณ 149,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 2.4 พันล้านรูเปียห์ ซึ่งสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของตลาดต่างประเทศที่มีต่อคุณภาพสินค้าและมาตรฐานกระบวนการผลิตของบริษัทฯ การส่งออกในครั้งนี้ประกอบด้วยสินค้าแปรรูปจากไก่จำนวนรวม 40 ตัน แบ่งเป็นการส่งออกไปยังสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (11 ตัน) เป็นครั้งแรก โอมาน (11 ตัน) สิงคโปร์ (12 ตัน) และญี่ปุ่น (6 ตัน)

นอกจากนี้ บริษัทในเครืออย่าง PT Malindo Food Delight ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม GIC Cikarang เมือง Bekasi จ.ชวาตะวันตก ยังเน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นในการรักษากำลังการผลิตและคุณภาพของสินค้า โดยใช้ระบบการจัดการฟาร์มปลอดโรคใช้หวัดนก (Avian Influenza-free farm management) ควบคู่กับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานสากล ได้แก่ ISO 22000, ISO 9001, ระบบฮาลาล และใบรับรองมาตรฐานสุขอนามัยด้านการผลิตสัตว์จากกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย (NKV) โดยการส่งออกครั้งนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอินโดนีเซีย ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างรัฐ (G2G) และการส่งเสริมการรับรองฮาลาล ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้สามารถเปิดตลาดใหม่ในภูมิภาคตะวันออกกลาง เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้สำเร็จ

ความสำเร็จดังกล่าวเป็นผลจากความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ โดยเฉพาะ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกด้านการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์และอาหารแปรรูป นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กล่าวย้ำว่า การส่งออกครั้งนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงขีดความสามารถของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินโดนีเซียในการแข่งขันในตลาดโลก พร้อมแสดงความคาดหวังว่าการส่งออกจะสามารถขยายสู่ประเทศซาอุดีอาระเบียได้ในอนาคต โดยอาศัยโอกาสจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวอินโดนีเซียที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์เป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งสามารถสร้างตลาดที่มีศักยภาพอย่างยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ บริษัท Malindo Feedmill พร้อมด้วยพันธมิตรทางธุรกิจอย่าง Lulugruma ยังคงมุ่งรักษาความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมส่งออก และมุ่งมั่นยกระดับระบบควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารของอินโดนีเซียในระดับสากลต่อไป

ขณะเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงาน บริษัทฯ มีแผนจัดตั้งโรงงานผลิตอาหารสัตว์แห่งใหม่ใน จ.ลัมปุง ซึ่งมีกำลังการผลิต 300,000 เมตริกตันต่อปี โดยใช้งบลงทุนประมาณ 350-400 พันล้านรูเปียห์ โรงงานดังกล่าวมีกำหนดแล้วเสร็จในไตรมาสที่ 3 ของปี 2569 และจะติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์ภายใต้โครงการส่งเสริมพลังงานสะอาดมูลค่า 80 พันล้านรูเปียห์ ทั้งนี้ แม้กำลังซื้อภายในประเทศจะชะลอตัวลง แต่บริษัทฯ ยังคงมีมุมมองเชิงบวกต่อรายได้และกำไรสุทธิ โดยคาดว่าจะการส่งออกและการขยายธุรกิจในประเทศ โดยเฉพาะในเขตอินโดนีเซียตะวันออก จะสามารถสนับสนุนความมั่นคงของผลประโยชน์ไปจนถึงสิ้นปีนี้

อินโดนีเซียเดินหน้าปฏิรูประบบการลงทุนและการอนุญาตด้านกิจการทะเลและประมง เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินอย่างยั่งยืน

อินโดนีเซียเดินหน้าขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินอย่างยั่งยืน ด้วยการปฏิรูประบบการลงทุนและการอำนวยความสะดวกด้านการอนุญาตในภาคกิจการทะเลและประมง โดยใช้ประโยชน์จากศักยภาพทางทะเลที่มีอยู่อย่างมหาศาลครอบคลุมพื้นที่ทะเลกว่า 3.25 ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งอุดมด้วยทรัพยากรทางทะเล ตั้งแต่การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไปจนถึงการท่องเที่ยวชายฝั่ง รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสำคัญเพื่อยกระดับความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยเฉพาะการปรับใช้ระบบการอนุญาตประกอบธุรกิจแบบประเมินความเสี่ยงผ่านระบบ Online Single Submission Risk-Based Approach: OSS-RBA รวมถึงการส่งเสริมความรู้ด้านการลงทุนในระดับท้องถิ่น เพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลและลดความซับซ้อนด้านขั้นตอนทางธุรการ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 มูลค่าการลงทุนในภาคกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียสูงถึง 2.38 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการประสานความร่วมมือระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและระดับภูมิภาค โดยกลไกการปฏิรูปเหล่านี้ช่วยลดอุปสรรคด้านระบบราชการ เพิ่มความชัดเจนทางกฎหมาย และส่งเสริมการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้กรอบกฎหมายที่ส่งเสริมความยั่งยืน ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ผลจากแนวทางปฏิรูปดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงิน โดยในปี 2567 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) สามารถจัดเก็บรายได้รัฐที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tax State Revenue: PNBP) ได้มากกว่า 2.2 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการให้บริการสาธารณะผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนระบบนิเวศการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ เข้าถึงได้ และสอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลสมัยใหม่ ด้วยความร่วมมืออย่างต่อเนื่องจากภาคส่วนต่าง ๆ อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุความสมดุลระหว่างการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจทางทะเลที่มีความเป็นธรรม ครอบคลุม และสามารถส่งต่อได้อย่างยั่งยืนสู่คนรุ่นถัดไป ซึ่งสะท้อนถึงพันธกิจของประเทศในการเป็นผู้นำระดับภูมิภาคด้านเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่เข้มแข็งและยั่งยืน

ที่มา: infopublik.id วันที่ 21 กรกฎาคม 2568

ข้อตกลงด้านภาษีนำเข้าอินโดนีเซีย-สหรัฐฯ ครบคลุมสินค้าเกษตร

อินโดนีเซียนับเป็นหนึ่งในประเทศที่สามารถบรรลุข้อตกลงฉบับใหม่เกี่ยวกับภาษีนำเข้ากับสหรัฐอเมริกาได้สำเร็จ โดยประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้บรรลุข้อตกลงกับประธานาธิบดี Donald Trump แห่งสหรัฐอเมริกา ผ่านการหารือโดยตรง และภายหลังการเจรจาอย่างสร้างสรรค์ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงร่วมกันในการปรับลดอัตราภาษีนำเข้า (Reciprocal tariffs) ของสหรัฐฯ ที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้าของอินโดนีเซีย จากเดิมร้อยละ 32 เหลือร้อยละ 19 ข้อตกลงดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการยกเลิกมาตรการภาษีและอุปสรรคทางการค้าที่ไม่มีภาษี (Non-tariff barriers) สำหรับสินค้าส่งออกของสหรัฐฯ ไปยังอินโดนีเซียด้วย ขณะเดียวกัน รัฐบาลอินโดนีเซียได้ให้คำมั่นว่าจะดำเนินการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ด้านพลังงานมูลค่า 15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าเกษตรมูลค่า 4,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเครื่องบินโบอิงจำนวน 50 ลำ โดยส่วนใหญ่เป็นรุ่น 777 ในส่วนของภาคเกษตร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เผยว่า อินโดนีเซียจะดำเนินการนำเข้าสินค้าเกษตรจากสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะข้าวสาลีซึ่งเป็นสินค้าที่มีปริมาณนำเข้าสูงสุด ทั้งนี้ สมว. Amran เน้นย้ำว่า การนำเข้าดังกล่าวจะไม่กระทบต่อโครงการด้านความมั่นคงอาหารของประเทศ

ด้านนาย Bhima Yudhistira ผู้อำนวยการบริหารศูนย์ศึกษากฎหมายและเศรษฐกิจ (The Centre for Economic and Law Studies: Celios) ประเมินว่า ข้อตกลงภาษีนำเข้าฉบับใหม่นี้จะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนอากาศยาน รั้วพืชม และเภสัชภัณฑ์ นอกจากนี้ นาย Bhima ยังชี้ให้เห็นว่าการที่อินโดนีเซียยังคงต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 19 สำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขณะที่สินค้าสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า (0%) อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อดุลการค้าของอินโดนีเซียในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น ข้อเสนอของรัฐบาลอินโดนีเซียในการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนด้านพลังงานประจำปี 2569 จำนวน 203.4 ล้านล้านรูเปียห์ อาจไม่เพียงพอต่อการจัดหา น้ำมันและก๊าซธรรมชาติจากต่างประเทศ โดยจากการคำนวณของนาย Bhima อินโดนีเซียจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนระหว่าง 300-320 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อรองรับความต้องการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปและก๊าซปิโตรเลียมเหลว (Liquefied Petroleum Gas: LPG) ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันและก๊าซธรรมชาติยังคงเป็นภาระทางด้านการคลังของภาครัฐ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพของงบประมาณแผ่นดิน ทั้งนี้ มีความกังวลว่า อินโดนีเซียอาจต้องจำใจจัดซื้อน้ำมันจากสหรัฐฯ ในราคาที่สูงกว่าราคาตลาด อันเป็นผลจากเงื่อนไขในข้อตกลงการค้า และหากรัฐบาลจำเป็นต้องจัดซื้อน้ำมันและก๊าซ LPG จากสหรัฐฯ ในราคาที่สูงกว่าราคาที่บริษัท Pertamina เคยจัดซื้อในตลาดโลก ก็จะทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับความท้าทายทางเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ที่มา: [Tempo.co](https://tempo.co) วันที่ 22 กรกฎาคม 2568

PTPN I ชูยางธรรมชาติตามหลัก ESG รุกตลาดโลก

ภายใต้บริบทของความผันผวนของราคายางพาราในตลาดโลก บริษัท PTPN I ยังคงประเมินว่าโอกาสทางธุรกิจของยางธรรมชาติยังมีศักยภาพในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยยืนยันว่า แม้จะมีข้อจำกัดทางเทคนิคด้านวิชาการเกษตร (Agronomic constraints) ด้านการเพาะปลูก แต่ยางธรรมชาติก็ยังคงทำหน้าที่เป็นวัตถุดิบหลักในอุตสาหกรรมสำคัญบางประเภท เช่น การผลิตยางรถยนต์และสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งไม่สามารถทดแทนได้ด้วยยางสังเคราะห์หรือวัสดุอื่น ภายหลัง การปรับโครงสร้างองค์กร กลุ่มบริษัท PTPN ได้กำหนดบทบาทของ PTPN I ให้เป็นหนึ่งในบริษัทลูกภายใต้การบริหารแบบ Subholding โดยมุ่งเน้นการดำเนินธุรกิจในกลุ่มพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ยางพารา ชา กาแฟ โกโก้ และยาสูบ รวมถึงในบางกรณีของธุรกิจที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินค้าโภคภัณฑ์ ตลอดจนระยะเวลาเกือบสองปีที่ผ่านมา บริษัทได้ดำเนินการมาตรการเร่งรัดในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ และกระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ส่งผลให้ภาพรวมของผลประกอบการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน บริษัทบริหารจัดการพื้นที่ปลูกยางพารารวมกว่า 64,000 เฮกตาร์ ในจังหวัดต่างๆ ได้แก่ จ.สุมาตราใต้ จ.เบงกอลู จ.ลัมปุง จ.ชวาตะวันตก จ.ชวากลาง จ.ชวาตะวันออก และจ.สุลาเวสี โดยยางพารายังคงได้รับการจัดให้เป็นธุรกิจหลักควบคู่ไปกับพืชเศรษฐกิจอื่น แม้ว่าจะมีข้อจำกัดทางเทคนิคด้านวิชาการเกษตร (Agronomic constraints) และต้องเผชิญกับความผันผวนของราคาตลาดโลก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการมาตรการปรับปรุงภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในภาคธุรกิจยาง ได้ส่งผลต่อการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนผ่านแนวโน้มผลประกอบการที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเวลาเกือบสองปีที่ผ่านมา ภายใต้กระบวนการปรับโครงสร้างองค์กรของกลุ่ม PTPN ที่มอบหมายบทบาทให้ PTPN I เป็นบริษัทในเครือในฐานะ Subholding ที่มีภารกิจหลักในการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก

-มีต่อหน้าถัดไป-

PTPN I ชูยางธรรมชาติตามหลัก ESG รุกตลาดโลก

ในขณะเดียวกัน ข้อจำกัดทางเทคนิคด้านวิชาการเกษตรของการผลิตยางพาราได้รับการแก้ไขอย่างเร่งรัดและต่อเนื่อง ครอบคลุมตั้งแต่ระบบบริหารจัดการ การกรีดยาง ความครบถ้วนของกระบวนการกรีด ความเพียงพอของแรงงาน ตลอดจนการกำกับดูแลกระบวนการผลิตอย่างเข้มงวดตลอดห่วงโซ่ ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานที่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ปัจจัยที่สนับสนุนจากภายนอกที่มีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวดีขึ้นของธุรกิจยางของ PTPN I มาจากราคายางในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นและคงระดับได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสภาพภูมิอากาศในช่วงฤดูแล้งที่มีความชื้นมากกว่าปกติ ซึ่งเชื่อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตในเชิงวิชาการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญ

การปรับปรุงทุกด้านในเชิงองค์รวมตลอดปี 2567 ปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และแนวโน้มดังกล่าวยังคงเติบโตต่อเนื่องเข้าสู่ปี 2568 สำหรับแนวโน้มในระยะข้างหน้า ผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปของบริษัทยังคงได้รับการต้องการอย่างต่อเนื่องจากตลาด โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์และผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคบางประเภท ซึ่งยังคงพึ่งพายางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบหลัก ทั้งนี้ ยางธรรมชาติที่ได้รับการผลิตโดย PTPN I ได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพสูงกว่ายางสังเคราะห์อย่างชัดเจน

ผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปของ PTPN I ยังคงได้รับความไว้วางใจจากตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ผลิตสินค้าระดับพรีเมียม เช่น ยางรถยนต์และชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งมีความเข้มงวดในด้านคุณภาพ บริษัทให้ความสำคัญกับมาตรฐานการผลิต โดยมีนโยบาย Zero Tolerance ต่อปัจจัยที่อาจลดทอนคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ ประเทศจีนและอินเดียยังคงเป็นตลาดหลัก แต่ในปี 2568 ความต้องการผลิตภัณฑ์ได้ขยายตัวสู่ตลาดยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลาดในยุโรปได้กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ระบบ EDR (Environmental Data Retrieval) เพื่อรับรองว่าแหล่งผลิตยางพาราไม่ได้เป็นผลจากการทำลายป่าไม้หรือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ แม้ว่าข้อกำหนดเหล่านี้จะเป็นความท้าทาย แต่ในอีกมุมหนึ่งยังเป็นโอกาสในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานธุรกิจอย่างยั่งยืนให้มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของตลาดโลก

ในประเด็นเดียวกัน นาย Aris Handoyo เลขาธิการบริษัท PTPNI ได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของบริษัทในการยึดมั่นในหลัก ESG (Environmental, Social and Governance) ในทุกกระบวนการทางธุรกิจโดยเฉพาะภาคยางพารา ซึ่งสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์สามารถขยายตลาดจากเอเชียไปสู่ยุโรปและอเมริกาได้อย่างมั่นคง ผลลัพธ์ที่บรรลุคือ ผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปของ PTPNI ที่เข้าสู่ตลาดเอเชีย ยุโรป และอเมริกา ถือเป็นผลสะท้อนความพยายามของฝ่ายบริหารในการยกระดับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลัก ESG เป็นกรอบแนวทางสำคัญ

ที่มา: Suara.com, 28 กรกฎาคม 2025

KKP เร่งสร้างความร่วมมือในระดับพื้นที่ เดินพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่นในการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ (Kawasan Sentra Industri Garam Nasional: K-SIGN) ในเขต Rote Ndao จ.บูตาเต็งการาตะวันออก (NTT) โดย KKP ได้เชิญชวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและประชาชน อาทิ สำนักงานที่ดินประจำจังหวัด (BPN NTT) สำนักงานประมงจังหวัด กรมโยธาธิการ การไฟฟ้าแห่งชาติ (PLN) สำนักงานอัยการสูงสุด หน่วยงานสอบสวนคดีอาญา และประชาชนในพื้นที่ เข้าร่วมยกระดับปริมาณและคุณภาพการผลิต ตลอดจนส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านเกลือระดับชาติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองในอนาคต

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการเชิงพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Marine Spatial Management) เปิดเผยว่า การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายมีความจำเป็นอย่างยิ่ง กระทรวงกิจการฯ ได้ประสานสำนักงานอัยการ เพื่อยกข้อสนับสนุนด้านข้อกฎหมายในโครงการสำคัญ ขณะเดียวกัน ความร่วมมือจากสำนักงานประมงจังหวัดและรัฐบาลท้องถิ่นของเขต Rote Ndao ก็มีความร่วมมืออย่างจริงจังในการสนับสนุนโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงกิจการฯ ได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับ BPN NTT และ PLN เพื่อบริหารความสะดวกในการดำเนินโครงการ เนื่องจากเกลือถือเป็นสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารและอุตสาหกรรมของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือในระดับพื้นที่จึงมีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่อุปทาน ยกกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เกลือ

โครงการ K-SIGN มีแผนพัฒนาออกเป็น 3 ระยะ จนถึงปี 2570 โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 13,000 เฮกตาร์ แบ่งออกเป็น 10 โซนการผลิต แต่ละโซนจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการผลิต โรงงานแปรรูป และโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุน อาทิ ท่าเทียบเรือสำหรับกระจายสินค้าและถนนสำหรับขนส่งภายในโครงการ โดยการพัฒนาในระยะแรกจะเริ่มที่โซน 1 ครอบคลุมพื้นที่ 1,192 เฮกตาร์ ในระยะยาว KKP คาดหวังว่า K-SIGN จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมเกลือบริสุทธิ์ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป และอุตสาหกรรมเคมี ควบคู่ไปกับการเพิ่มรายได้ให้กับท้องถิ่นและรายได้จากการส่งออกของประเทศ ดร. Frista Yorhanita ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรทางทะเล เปิดเผยว่า การเร่งรัดการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนด้วยเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวแบบเครื่องจักรกล โรงล้างเกลือ ห้องปฏิบัติการควบคุมคุณภาพ และระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำทะเล โดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตเกลือที่ค่าความบริสุทธิ์ของ NaCl เกินกว่าร้อยละ 97 เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

รัฐบาลเขต Rote Ndao ได้ให้การตอบรับเชิงบวกต่อการพัฒนาโครงการ K-SIGN โดยนาย Paulus Henuk นายกเทศมนตรีเขต Rote Ndao แสดงเจตจำนงอย่างเต็มที่ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนโครงการดังกล่าว ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในท้องถิ่น โดยคาดว่าโครงการนี้จะสามารถจ้างงานแรงงานจำนวนมากจากหลากหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร พนักงานฝ่ายผลิต พนักงานขนส่ง ไปจนถึงบุคลากรด้านการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว นอกจากนี้ KKP ยังได้ออกแบบกลไกทางสถาบันและความร่วมมือทางธุรกิจ โดยจะมีการบูรณาการระหว่างรัฐวิสาหกิจ บริษัท PT Garam วิสาหกิจท้องถิ่น (BUMD) และสหกรณ์ชุมชน เพื่อบริหารจัดการพื้นที่อย่างมืออาชีพและโปร่งใส ทั้งนี้ สอดคล้องกับนโยบายของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ในการพัฒนาภาคทะเลให้ก้าวหน้า ยั่งยืน และเป็นธรรม

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 28 กรกฎาคม 2568

รมว.เกษตรอินโดนีเซียเตือนหน้าขับเคลื่อนการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจ หลังประสบความสำเร็จด้านข้าว

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2568 ในระหว่างการประชุมเชิงประสานงานการพัฒนาระดับภูมิภาค (Rakordal) ไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2568 ซึ่งจัดโดยรัฐบาลท้องถิ่น จ.ยogyakarta ภายใต้หัวข้อ การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารผ่านการเปลี่ยนและเพิ่มประสิทธิภาพระบบคลังอาหาร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้แถลงถึงแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมแห่งชาติในระยะต่อไป โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมกระบวนการแปรรูปเชิงอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าเกษตรประเภทพืชเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ภาคเกษตรกรรมอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน

ภายหลังจากประสบความสำเร็จในระดับประวัติศาสตร์ ด้วยปริมาณสต็อกข้าวแห่งชาติที่สูงถึง 4.2 ล้านตัน รมว. Amran เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่อินโดนีเซียจะยกระดับจากประเทศผู้ส่งออกวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังไม่ผ่านการแปรรูป ไปสู่การเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงในระดับอุตสาหกรรม พร้อมเน้นย้ำว่า กระบวนการแปรรูปสินค้าเกษตรมีได้จำกัดอยู่เพียงการเพิ่มมูลค่าการส่งออกเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างงานใหม่ ส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมระดับชุมชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลกลางได้จัดสรรงบประมาณเบื้องต้นจำนวน 40 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ มะพร้าว โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ และกาแฟ โดยมีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการส่งออกจากระดับปัจจุบันที่ 20 ล้านล้านรูเปียห์ ให้สูงเพิ่มขึ้นเป็น 2,000 ล้านล้านรูเปียห์ หากสามารถดำเนินการแปรรูปภายในประเทศได้อย่างเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ รมว. Amran เปิดเผยข้อมูลเชิงสถิติว่า ปัจจุบัน ภาคเกษตรกรรมมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ด้วยอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 10.52 และยังสามารถรักษาเสถียรภาพของสต็อกอาหารแห่งชาติได้ท่ามกลางวิกฤตการณ์ทั่วโลก จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) พบว่า ในปี 2567 ภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมงของ จ.ยogyakarta มีอัตราการจ้างงานรวมกันอยู่ที่ร้อยละ 19.41 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนสูงเป็นอันดับสองรองจากภาคการค้า ยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาคเกษตรยังคงเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่ยั่งยืนสำหรับครอบครัวในชนบทจำนวนมาก

รมว. Amran เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรกรรมสมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การประยุกต์ใช้โดรนทางการเกษตร และเครื่องจักรปลูกพืชแบบอัตโนมัติ พร้อมทั้งกล่าวยกย่อง จ.ยogyakarta ในฐานะแบบอย่างระดับชาติ (National role model) ในการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนและมีนวัตกรรม

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 30 กรกฎาคม 2568

อินโดนีเซียดันเกษตรสมัยใหม่ พร้อมขับเคลื่อนการผลิตในประเทศ หยุดนำเข้าข้าวในอนาคต

เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 ในพิธีเปิดงานแสดงสินค้า Inagritech 2025 ณ ศูนย์นิทรรศการ JIExpo เขต Kemayoran กรุงจาการ์ตา นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวถึงความสำคัญของการขับเคลื่อนภาคเกษตรกรรมด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนการสนับสนุนเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งล้วนเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนในระดับชาติ พร้อมแสดงความเชื่อมั่นว่า อินโดนีเซียมีศักยภาพในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านข้าวได้ภายในปี 2568 โดยระบุว่าขณะนี้เป็นเวลาแห่งโอกาส ภายใต้นโยบายที่เหมาะสมและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน อินโดนีเซียจะไม่จำเป็นต้องนำเข้าข้าว น้ำตาลบริโภค หรือเกลือบริโภคอีกต่อไปในอนาคต

ในโอกาสเดียวกัน สมช. Sudaryono เน้นย้ำว่า หนึ่งในพันธสัญญาหลักของรัฐบาลในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร คือการรับมือปัญหาและข้อเสนอแนะจากเกษตรกรโดยตรง ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการพื้นฐานหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การจัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพ 2) ระบบชลประทาน 3) ความเพียงพอของปุ๋ย และ 4) หลักประกันด้านราคาผลผลิต ทั้งนี้ ภายใต้คำสั่งของประธานาธิบดี Prabowo Subianto รัฐบาลได้ยกระดับมาตรการเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการเพิ่มโควตาปุ๋ยเคมีภายใต้โครงการอุดหนุน การแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์คุณภาพ การปราบปรามการปลอมแปลงปัจจัยการผลิตทางการเกษตร (เมล็ดพันธุ์และปุ๋ย) และการกำหนดราคาซื้อขั้นต่ำของข้าวเปลือก (HPP) ไว้ที่ 6,500 รูเปียห์ต่อตันโลกรัมสำหรับทุกระดับคุณภาพ

นอกจากนี้ ยังมีการดูดซับผลผลิตข้าวเปลือกโดยตรงจากเกษตรกรผ่าน Bulog ส่งผลให้ปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 4.2 ล้านตัน ซึ่งนับเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองในระยะยาวด้านข้าวภายในปี 2568 ขณะเดียวกัน ยังมีการเน้นย้ำว่า การยกระดับภาคเกษตรกรรมสู่ความทันสมัยไม่ใช่ทางเลือก หากแต่เป็นสิ่งจำเป็น โดยอินโดนีเซียในฐานะประเทศเขตร้อนชื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์และพื้นฐานทางการเกษตรครบถ้วน มีศักยภาพในการตอบสนองความต้องการภายในประเทศ และสามารถยกระดับบทบาทเป็นผู้นำด้านอาหารในระดับโลก ทั้งนี้ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา และเกษตรกร จะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรมทางการเกษตร โดยเฉพาะในด้านเครื่องจักรกล ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ และระบบดิจิทัล ซึ่งเป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับผลผลิตและประสิทธิภาพของภาคเกษตรกรรมโดยรวม

ที่มา: pangannews.id วันที่ 30 กรกฎาคม 2568